

św. Jan Paweł II ¹

W OBRONIE PRAWDY I TOŻSAMOŚCI

w 20. Rocznicę śmierci św. Jana Pawła II – z cyklu Zza Atlantyku (11)

Słowo na Dzień Papieski w Wilnie, Ontario

6 kwietnia 2025

Maciej Jabłoński

Ottawa, Ontario

2 kwietnia 2025 minęła ważna dla serc polskich, gdziekolwiek biją, 20. rocznica śmierci św. Jana Pawła II, naszego ukochanego Ojca Świętego, jednego z największych Polaków w naszej historii i w historii świata. 16 X 1978 ks. Karol Kardynał Wojtyła, arcybiskup metropolita krakowski został wybrany na papieża przez konklawe zwołane po krótkim pontyfikacie Jana Pawła I. Postanowił przyjąć imię Jana Pawła II. W życiu i rozwoju każdego człowieka odgrywają ważne znaczenie różne i złożone często czynniki: rodzina, z której się pochodzi, cała droga edukacyjna i sama droga życiowa wybrana przez wolną wolę. W życiu ludzkim nie można pominąć znaczenia Opatrzności i woli Bożej. Droga Karola Wojtyły, później ks. Karola Wojtyły, zwanego dla najbliższego koła przyjaciół Wujkiem, ks. biskupa pomocniczego krakowskiego, arcybiskupa metropolity, a następnie ks. kardynała krakowskiego na historycznym stolcu krakowskim jest powszechnie znana.

¹ Fot. Instytutu Dialogi Międzykulturowego im. Jana Pawła II w Krakowie

Kościół i kolegiata akademicka św. Floriana (bazylika mniejsza z nadania Papieża Jana Pawła II w 1999) w Krakowie.
W latach 1949 – 1951 wikariuszem w tej świątyni był ks. Karol Wojtyła, późniejszy św. Jan Paweł II (Wikipedia)

Wreszcie można wymienić kolejne Jego miasta: rodzinne Wadowice, a potem Kraków, tam, gdzie kiedyś potajemnie studiował i kształcił się na księdza, na pomocnika Bożego w kształtowaniu dusz ludzkich w imię najważniejszej służby, bo służby duchowej. Tam, gdzie działał w podziemiu w tzw. „Unii”, zbrojnym ramieniu podziemnej chadecji polskiej – Stronnictwa Pracy, która weszła potem do ZWZ, a następnie do Armii Krajowej. Potem studia w Polsce i w Rzymie, praca duszpasterska jako wikary w parafii w Niegowici niedaleko Szczyrzyca, gdzie znajduje się piękne i historyczne opactwo OO. Cystersów, potem na stanowisku wikariusza w parafii św. Floriana w Krakowie (prowadzonej wtedy przez wspaniałego proboszcza ks. Tadeusza Kurowskiego), praca jako pracownika i wykładowcy akademickiego także na KULu w Lublinie, ale również w Krakowskim i Częstochowskim Wyższym Seminarium Duchownym w Krakowie. Najważniejsze miasta to jednak Kraków i Rzym, gdzie spędził najdłuższe okresy swego życia i swojej niezwyklej działalności i pracy duszpasterskiej dla dobra Kościoła Powszechnego.

Bazylika św. Piotra w Rzymie – wiekopomne dzieło Michelangelo (Michała Anioła)
- tu bije serce Kościoła (Fot. Forum)

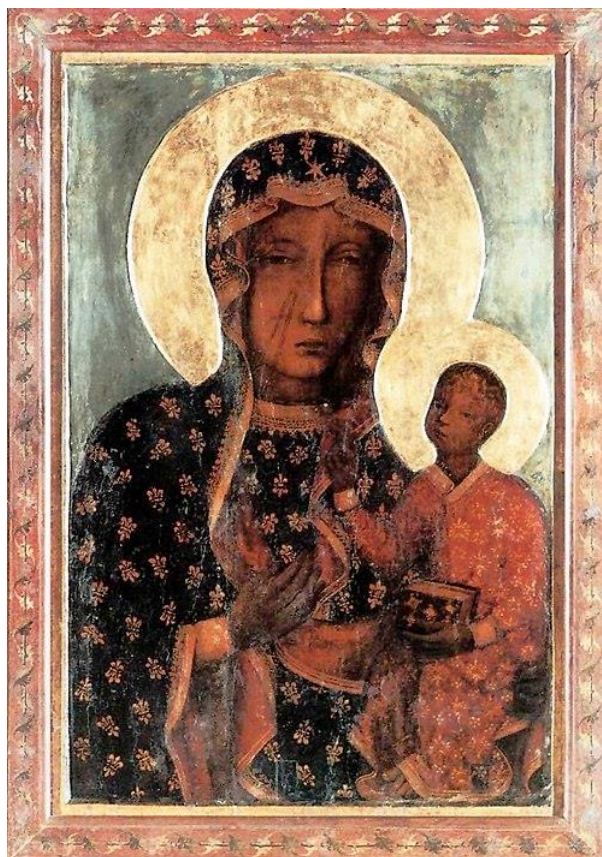
Symbolem wielkiego i 27-letniego pontyfikatu św. Jana Pawła II były Jego niezliczone pielgrzymki. Celem ich było danie świadectwa Prawdy – świadectwa o Chrystusie, ale równocześnie wielki nasz papież studiował cały świat i to nie tylko chrześcijański. Pragnął, jak kiedyś napisałem, zrozumieć istotę ludzkiej ziemi, po której stąpał nasz Pan Jezus Chrystus. To otwarcie na wiele kultur i narodów było niezwykle doświadczeniem Jego pontyfikatu. Zaowocowało ogromną ilością błogosławionych i świętych. Jan Paweł II beatyfikował 1342 osoby i kanonizował 482 (świeckich i duchownych), w tym dwóch papieży: św. Piusa IX i św. Jana XXIII. Jego praca twórcza i teologiczna była szeroka i dogłębna. Jeżdżąc dwa razy w tygodniu koleją do Lublina z Krakowa, cały czas pracował i robił zapiski. Podobnie było, gdy poruszał się w swojej biskupiej limuzynie, gdzie miał zamontowany specjalny pulpit i lampkę.

Dzisiaj, gdy świat, Polska, ale i Kanada jest na rozdrożu i wzrosły zagrożenia nie tylko wojenne, ale przede wszystkim opanowania świata przez neoliberalną filozofię śmierci, zaprzeczenia wszelkich wartości nie tylko chrześcijańskich – wielkie znaczenie dla nas Polaków, ale też całej Polonii ma studiowanie i poznawanie myśli św. Jana Pawła II. Poznanie Jego ważnych encyklik i adhortacji apostolskich jest dla nas rzeczą nieodzowną. Ugruntowanie w sobie nowoczesnego spojrzenia na otaczającą rzeczywistość w pryzmacie prawdy Bożej i nieustanne dawanie świadectwa Prawdy. To w tym wielkim

Jego zawołaniu zamyka się sens pontyfikatu św. Jana Pawła II – *Nie lękajcie się, otwórzcie drzwi Chrystusowi!*

Wspomnę cztery Jego bardzo ważne encykliki, bo razem wydał ich 14, jak również 14 adhortacji, 12 konstytucji i 42 listy apostolskie. Wydał też wiele rozpraw teologicznych i filozoficznych, oraz książek napisanych przez siebie lub z pomocą innych, również wiele wierszy, kilka poematów i dramatów. Czyli nie był wyłącznie teologiem i filozofem, ale również parał się piórem.

Te bardzo ważne i kluczowe encykliki to: *Redemptor hominis* (*Odkupiciel Człowieka*) z 4 III 1979; *Laborem excercens* (*O pracy ludzkiej*) z 14 IX 1981 z okazji 100. rocznicy słynnej encykliki Leona XIII – *Rerum novarum* (*Rzeczy Nowych*) z 15 V 1891 – wydanie *Laborem excercens* zbiegło się z okresem *Solidarności* w Polsce; *Evangelium Vitae* (*Ewangelia życia*) z 25 III 1995 i *Fides et ratio* (*Wiara i rozum*) z 14 IX 1998. Poznanie ich powinno być naszym celem by zrozumieć lepiej naukę Kościoła dotyczącą współczesnego świata.

Cudowny Obraz Matki Boskiej Częstochowskiej – bez dekoracji.
Podarowany klasztorowi na Jasnej Górze przez ks. Władysława Opolczyka
z dynastii Piastów w 1384 (Wikipedia)

Podczas swoich homilii papieskich św. Jan Paweł II, zarówno podczas pielgrzymek do Polski jak i specjalnych spotkań z Polonią na całym świecie, odnosił się często do zagadnienia rozwijania naszej narodowej tożsamości i obrony prawdy, czyli zanurzenia się w wierze, ale nie zapominając o naszych korzeniach historycznych i chrześcijańskich. Ukazanie właśnie Prawdy i Tożsamości ma być celem budowanego obecnie Muzeum w Toruniu pod tą samą nazwą. Niestety obecne władze polskie kierują ostrze swej antynarodowej i antychrześcijańskiej polityki w próbę porzucenia dokończenia głównej ekspozycji tego ważnego dla nas muzeum. Na to nie możemy się zgodzić. Chciałbym, dlatego wspomnieć słowa św. Jana Pawła II wygłoszone podczas Apelu Jasnogórskiego w Częstochowie, skierowane do młodzieży 18 VI 1983 podczas II Pielgrzymki do Ojczyzny:

Czuwam – to znaczy także: czuję się odpowiedzialny za to wielkie dziedzictwo, któremu na imię „Polska”. To imię nas wszystkich określa. To imię nas wszystkich zobowiązuje. To imię nas wszystkich kosztuje.

Może czasem zazdrościmy Francuzom, Niemcom czy Amerykanom, że ich imię nie jest związane z takim kosztem historii, że o wiele łatwiej są wolni, podczas, gdy nasza polska wolność tak dużo kosztuje.

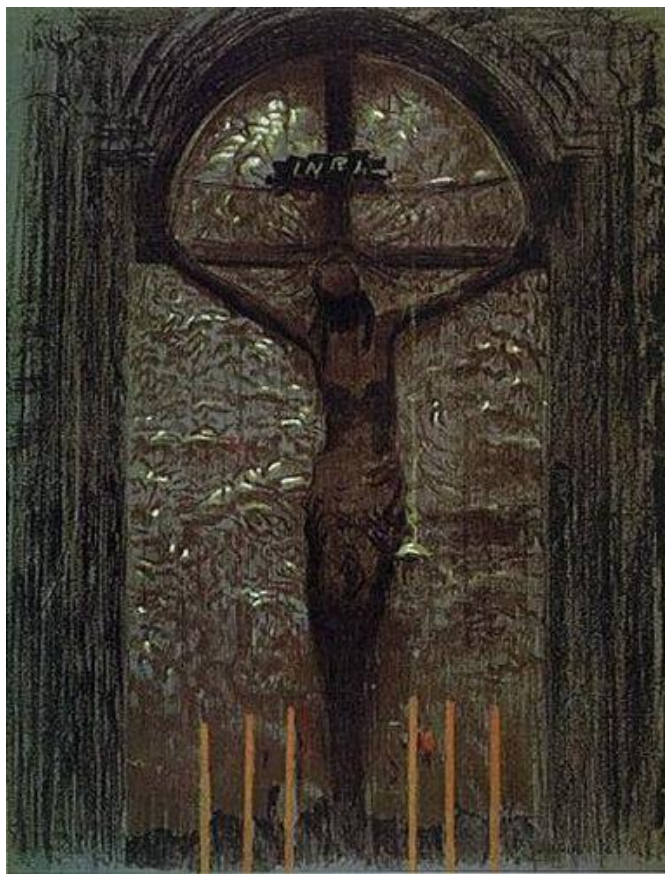
Nie będę, moi drodzy, przeprowadzał analizy porównawczej. Powiem tylko, że to co kosztuje, właśnie stanowi wartość. Nie można zaś być prawdziwie wolnym bez rzetelnego i głębokiego stosunku do wartości. NIE PRAGNIJMY TAKIEJ POLSKI, KTÓRA BY NAS NIC NIE KOSZTOWAŁA. Natomiast czuwajmy przy wszystkim, co stanowi autentyczne dziedzictwo pokoleń, starając się wzbogacić to dziedzictwo. Naród zaś jest przede wszystkim bogaty ludźmi. Bogaty człowiekiem. Bogaty młodzieżą! Bogaty każdym, który czuwa w imię prawdy, ona bowiem nadaje kształt miłości.

Warto się zastanowić w jakim momencie czasów się obecnie znajdujemy. Czy czeka nas zatracenie czy też zrobimy wszystko by postawić konieczną tamę działaniom, które przecież także nas dotyczą. Czy pójdziemy drogą prawdy i nie pozbawimy się sami korzeni na których powstał już ponad 1000-letni gmach naszej Polski, naszej tradycji, naszych wartości podług hasła – BÓG HONOR OJCZYZNA! WSZYSTKO DLA WIELKIEJ POLSKI I DLA POLONII!

Deo Gratias za Św. Jana Pawła II!

Święty Janie Pawle upomnij się za nami u tronu Najwyższego, Jego Syna, Ducha Świętego i Maryi Dziewicy.

O to dziś wołamy w 20-tą rocznicę Twojego odejścia do Pana.

Leon Wyczółkowski – *Chrystus, krucyfiks z katedry wawelskiej* – litografia (1903)

Przed nimi modliła się św. Królowa Jadwiga, polscy królowie i św. Jan Paweł II.

Według tradycji dzieło rzeźbiarskie krucyfiksu pochodzi z kręgu mistrza Vita Stwosza.

Po ostatnim rozbiorze przykryto wizerunek Chrystusa cienką metalową siatką, którą miano zatrzymać na czas zaborów a dopiero zdjąć po odzyskaniu niepodległości (obecnie siatka jest już zdjęta).

AVE CRUX!

*To miejsce, na którym się spotykamy, przemawiało do całych pokoleń.
Zaklęta w nim jest najgłębsza i najrdzenniejsza treść Ewangelii,
wpisana w dzieje naszej Ojczyzny przed sześciuset laty.*

Jan Paweł II